

ZHROUCENÍ UKRAJINSKÉ FRONTY U LISIČANSKU - OSLAVY JAK V PRAZE 1945! NĚKTERÁ ZÁPADNÍ MÉDIA MĚNÍ TÓN. PĚT PŘÍČIN PORÁŽKY ZÁPADU. DEPRESE V BÍLÉM DOMĚ

- CZ24 News | 7. července 2022

UKRAJINA/RUSKO/USA/EU: VÁCLAV DANDA přináší zprávy z ukrajinské fronty, kde se po osvobození Lisičansku, odehrávaly o víkendu podobné scény jako u nás v květnu 1945, ale také z bojů mediálních, kde rozhodně neplatí Na západní frontě klid...

Zhroucení ukrajinské fronty pod náporem ruských jednotek, které o víkendu osvobodily Lisičansk, znamená nejen dokončení osvobozovací operace celé Luganské lidové republiky (dříve oblasti), která je od víkendu kompletně pod kontrolou spojeneckých sil Ruska a LLR, ale také splnění důležité mety v rámci postupného osvobozování Donbasu.

Vladimír Putin tento týden v rozhovoru s ministrem obrany Šojguem doporučil, aby po splnění této části operace si nejvíce zatížené jednotky odpočinuly a nabraly síly k osvobozování dalších částí Donbasu. Je zřejmé, že tím nemyslel zastavení postupu, ale spíše výměnu jednotek z první linie, které nesly celou dobu tíhu bojů v této části fronty. Můžeme tedy očekávat přípravu na druhou fázi bitvy o Donbas, kterou bude bitva o Slavjansk a Kramatorsk, před jejichž branami spojenci stojí.

Odpočineme si později

Jednotky Luhanské lidové republiky (LLR) již prostřednictvím vrchního velitele LLR prezidenta Leonida Pasečnika a ministra zahraničí Vladislava Deinegi oznámily, že po [osvobození](#) a zabezpečení Luhanské oblasti půjdou dál. „Postupujeme směrem na Seversk, odpočineme si později. To je nejbližší město, které je organizačně propojeno s Lisičanskem. Nyní naše Lidové milice stojí před úkolem pohnout se tímto směrem, takže pravděpodobně si odpočineme trochu později,“ řekl Deinego. Dodal, že jednotky LLR bojují i v sousední Charkovské oblasti.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Oba také vyjádřili přesvědčení, že jednotky LLR půjdou na pomoc svým bratrům ve zbrani z Doněcké lidové republiky a pomohou jim v rozhodující bitvě osvobodit zbylých 40 procent území Doněcké republiky, která je stále ještě pod kontrolou ukrajinských nacistů. Zbytky těch, kterým se podařilo proklouznout z lisičanského kotle, se opevnili právě ve Slavjansku a Kramatorsku a posílili zde elitní

kyjevské i zahraniční jednotky, které má v této oblasti junta k dispozici.

Tisíce ukrajinských a zahraničních vojáků toto štěstí neměli a pod Lisičanskem našli svůj hrob nebo skončili v zajetí, když se snažili o ústup zhruba 4 kilometrovým širokým koridorem pod neustálou palbou ruského dělostřelectva a raketometů. Když o tomto víkendu v [osvobozeném Lisičansku](#) umlkly zbraně a poslední ukronacistická jednotka byla eliminována, zajata nebo se dala na útěk, vypukly ve městě oslavy, podobné těm, které se odehrávaly v Praze v květnu 1945.

Tak vypadá osvobození

Lidé uvěznění v krytech mohli po dlouhých týdnech [opustit](#) úkryty a s květinami v rukou [vítali](#) osvoboditele. Lidé se slzami v očích [děkovali](#) unaveným mužům, kteří je přišli [zachránit](#) před nacistickými vrahy. Ti ještě do posledních dnů popravovali všechny, které považovali za podezřelé ze spolupráce s Rusy. A tak Karneval v Lisičansku vypukl na plno. Vždyť prakticky každý obyvatel stotisícové metropole byl pro nácky podezřelý – a tedy potenciálně v ohrožení života.

Oslavy byly tak silné, že je nemohla opomenout ani dosud slepá západní média (tedy alespoň některá z nich), jež se podobným scénám vděčnosti v Chersonu, Mariupolu, Melitopolu, Severodoněcku a v dalších osvobozených městech vyhýbala jako čert kříži. Tentokrát už alespoň některá (samozřejmě, kromě těch českých, která stále fanaticky drží linii hlavního kyjevského protektorátního zpravodajství) přinesla záběry [vděčných obyvatel](#) slavících se svými ruskými zachránci.

Dokonce i „veřejnoprávní“ francouzský televizní kanál „France 2“ přinesl reportáž, ve které celkem věrně ukázal atmosféru oslav osvobození ve městě. „Chci křičet radostí!“, volá žena ve středních letech a objímá se s ruskými vojáky a s ostatními lidmi v davu. Reportáž také ukazuje, jak ruská armáda rozděljuje potravinovou pomoc. V oknech se [objevují ruské vlajky](#), tak jak to pamětníci znají z osvobození Prahy před osmdesáti lety.

Splněný slib

Zvláště dojemnou scénu, která jako by vypadla z pražských květnových dní přinesli ruští váleční zpravodajové postupující spolu se spojeneckými jednotkami, kdy do své rodné ulice zavítal zástupce velitele Luganské 7. brigády Lidových milicí Andrej Skoryj, kterého přišla po osmi letech [přivítat](#) v jeho rodném městě nejen celá rodina, ale také sousedé a známí, kterým před osmi lety když odcházel do války proti ukrajinským nacistům slíbil, že své město osvobodí a vrátí se na ruském tanku. Slib dodržel.

Dnes už je jasné, že rodnou zemi Donbasu, pro kterou jejich dědové a pradědové prolévají krev v bojích s Hitlerovci, znovu před nacisty uhájí. Nikdo nepochybuje, že cílů speciální vojenské operace bude dosaženo navzdory obrovitým dodávkám západních zbraní. Mluvil o tom tajemník ruské bezpečnostní rady, Nikolaj Patrušev: „Cílem operace je zajistit ochranu lidí před genocidou ze strany ukrajinského neonacistického režimu, demilitarizovat a denacifikovat území Ukrajiny. Navzdory bezprecedentní americké a západní vojenské pomoci Kyjevskému režimu a zvyšujícím se dodávkám smrtících zbraní bude těchto cílů dosaženo,“ ujistil Petrušev.

Pět důvodů porážky Západu

Tuto skutečnost si stále více začínají uvědomovat i některá západní mainstreamová média, která začínají připravovat západní veřejné mínění na nevyhnutelnou porážku nacistické junty a jejich západních protektorů na Donbasu. V německém do té doby tvrdě válečně-propagandistickém listu Die Welt vyšel například článek „Pět důvodů, proč Rusko vyhrává.“ Autorem je bezpečnostní expert

profesor Martin van Creveld, který se mimo jiné zabývá i budoucností vojenských konfliktů a strategickým prognózováním.

Van Creveld přiznává, že na začátku ruské vojenské operace na Ukrajině zastával názor, že pravděpodobnost porážky Ruska je vysoká. Důvodem byly podle něj chybějící zkušenosti ruské armády s rozsáhlými vojenskými operacemi proti regulérním jednotkám, jakož i velké území a obyvatelstvo Ukrajiny. Nyní však profesor změnil názor a tvrdí, že šance Ruska zvítězit na Ukrajině výrazně vzrostly. Má to podle něj pět důvodů, z nichž tři jsou vojenského a dva ekonomického charakteru.

Prvním je, že Kyjev nevede partyzánskou válku. Van Creveld má za to, že při konvenčním přístupu k bojovým operacím (tank versus tank, houfnice versus houfnice atd.) má ukrajinská strana jen malou šanci na úspěch, protože Rusko je silnější ve všech kategoriích zbraní.

Druhým důvodem je změna ruské taktiky. Po útoku na Kyjev na začátku operace začala ruská strana využívat taktiky pomalé ofenzívy na Donbasu s masivním dělostřeleckým potlačením ukrajinských jednotek. Ukrajinská strana kvůli tomu utrpěla těžké ztráty.

Třetím důvodem jsou logistické problémy. Expert poznamenává, že Rusko bojuje blízko svých hranic, a proto je pro něj jednodušší vybudovat zásobovací linky než pro západní spojence Kyjeva. Ti musejí převážet výzbroj přes celou východní Evropu.

Čtvrtým důvodem je překvapivá stabilita ruské ekonomiky. Okamžitý ekonomický kolaps očekávaný na Západě v Ruské federaci pod vlivem sankcí nenastal, naopak: rubl v posledních týdnech posílil na své maximální hodnoty.

Pátým důvodem jsou zdrcující ekonomické důsledky konfliktu v západních zemích. Van Creveld upozorňuje, že inflace na obou stranách Atlantiku je na nejvyšší úrovni od začátku 80. let minulého století. To vystavuje Evropany a Američany riziku „nejen rostoucí nejistoty, ale skutečné chudoby“.

Za takových okolností bude podle německého experta podpora Ukrajiny ze strany amerických a evropských vlád nacházet stále menší pochopení mezi občany Západu.

Deprese také v Bílém domě

Změny můžeme sledovat i v hlavním propagandistickém kanálu Bidenovy vlády, v americké CNN, která minulý týden přiznala: „Američtí prezidentští poradci pochybují, že Ukrajina bude schopna vrátit se někdy na území, která se dostala pod ruskou kontrolu.“ Podle CNN byla v Bílém domě nyní diskutují o tom, zda prezident Vladimir Zelenskij potřebuje změnit názor na možnost „vítězství“ pro svou zemi, nebo zda by se měl smířit s pravděpodobnou redukcí ukrajinských území.“

Samozřejmě, co kyjevskému herci předepíše do scénáře, to provede. Nejen proto, že v USA má většinu svých miliard a nemovitostí. Je to vlastně tragikomické: Západ vedený USA tak dlouho předstíral, že vlastně na Ukrajině nebojuje, že nakonec skutečně bude muset Zelenskému hodit celý průšvih na hlavu. Ale to je ještě zřejmě nějakou dobu potrvá. Minimálně do listopadových voleb do amerického Kongresu.

U nás v protektorátu...

Nicméně alespoň trochu realistická korporátní média Západu (a někteří politici alespoň trochu prozíravější než prezident Zeman a jeho fábulus premiér Fiala) již tuší, že udržet současnou bojovou rétoriku, tváří v tvář kyjevským frontovým debaklům bude stále obtížnější.

Kdy si asi změny všimnou i propagandisté na kavčích horách – a jejich „odvelených jednotkách“ v Bakalových a dalších oficiálních režimních médiích? Nebo chtějí prokázat, že jejich odtržení od reality je zcela totální?

Ne, takto otázka nestojí. Otočí na obrtlíku, pokud dostanou befele z hlavního města stále více se bolševizujícího Západu – z Washingtonu (a poté z Bruselu).

Kolaborace je v českém tradičním protektorátu některým předávána přímo geneticky. Jako jiným zase nepodvolení a boj za svobodu.

AUTOR: Václav Danda

[ZDROJ](#)